

NEMŠKI NAZIJI ZAPIRAJO NEZANESLJIVE AVSTRIJCE

ZANIKUJEJO VESTI, DA JE VEČ TISOČ AVSTRIJCEV IZVRŠILO SAMOMOR NA DUNAJU

DUNAJ, Nemčija, 23. marca. — Odkar je bila Avstrija pridružena k Nemčiji, je bilo aretiranih 3000 političnih "zločincev". Izmed teh jih je 500 v koncentracijskem taborišču.

Med njimi so člani najvišjih avstrijskih knežjih družin, ki so vstali ob petih zjutraj in so zajtrkovali kavo in kruh.

Zadnji aristokrat, ki je bil aretiran, je nadvojvoda Josip Ferdinand, poglavar habsburške družine tuskanske veje. Obdolžen je, da je zabavljal čez nazijsko vlado.

Nazijski viri zatrjujejo, da se je nepovoljno izrazil proti nazijem vaščanom v Mondsee, kjer se nahaja njegov poglaviti grad in posestvo.

Nadvojvoda Josip Ferdinand, ki je star 65 let, je sin nadvojvode Ferdinana IV., tuskanskega in stari stric nadvojvode Otona, ki še vedno čaka na avstrijski prestol.

Navzlic številnim aretacijam pa hočejo naziji pridobiti Avstrijce, da v plebiscitu glasujejo za združenje Avstrije z Nemčijo, s tem, da bodo zapirali samo one, ki so podpirali dr. Schuschnigga, predno je bila Avstrija anektirana.

Protinazijski heimwehr se je skupno s socijalističnim šubundom pridružil nazijem.

DUNAJ, Avstrija, 23. marca. — Nemške oblasti odločno zanikajo poročila v inozemskih listih, da vlada med avstrijskim prebivalstvom velika panika.

Po vladnem zatrdilu se je na Dunaju od 12. pa do 22. marca usmrtilo samo 96 ljudi in da je bilo samo 50 samomorcev v zvezi s politično premembo v Avstriji.

Dalje pravi uradno pročilo, da sta pod vojaškim varstvom samo dva ministra dr. Schuschniggovega kabineta.

Schuschnigg, ki je jetnik v svojem stanovanju v palači Belvedere, je močno zastražen. 60 črnosrajčnikov, ki so prej stali na straži pred palačo, se je preselilo v majhno hišo v parku.

Oblasti pravijo, da bodo vsi jetniki izpuščeni na svobodo, kadar bo odstranjena nevarnost za njihovo življenje.

LONDON, Anglija, 23. marca. — Po dve uri trajajoči seji je angleški kabinet danes odobril sklep angleške vlade, da se ne bo vmešavala v zadeve Centralne Evrope. S tem je kabinet odobril vnanjo politiko ministrskega predsednika Chamberlaina, kateri bo jutri nastopil pred poslansko zbornico in ji prečital svoje poročilo.

To se pravi, da Anglija ne bo prevzela nobene obveznosti napram Čehoslovski in napram nobeni državi v Centralni Evropi.

Izvezeta je le Francija, kateri bo Anglija pomagala v slučaju, da bi bila napadena.

V špansko zadevo se Anglija ne bo vmešavala, in želi, da bi bila čimprej podpisana italijansko-angleška pogodba.

Z ozirom na Čehoslovaško zavzema Anglija sledeče stališče: — Na Čehoslovskem žive različni elementi: 6,000,000 Čehov, 3,500,000 Nemcev in 2,000,000 Slovakov. Ako bi Nemčija napadla Čehoslovaško, se ne ve, na čigavi strani bi bile simpatije tega ali onega naroda. Pa tudi če bi Anglija hotela pomagati, je Čehoslovaška preveč oddaljena in izolirana, da bi ji mogla poslati vojaštvo na pomoč.

Angleška vlada upa dobiti v kratkem od Nemčije zagotovilo, da se v Centralni Evropi ne bo več posluževala oborožene sile.

Španski republikanci v veliki stiski

PRIJETA KO T VOHUNA

Johanna Hoffmann, frizerka na nemškem potniškem parniku "Dresden" in Guenther Rumrich, dezertir iz ameriške armade, sta bila pred enim mesecem aretirana pod obdolžbo, da sta prodajala ameriške vojaške tajnosti neki tuji državi.

ČEŠKI AGRARCI PUSTILI PARLAMENT

Agrarci so se pridružili v parlamentu nazijem. — Tudi krščanski socijalisti bodo zapustili koalicijo.

PRAGA, Čehoslovaška, 23. marca. — Vsled premenjenega položaja v osrednji Evropi in napetih odnosih med Čehoslovaško in Nemčijo je med nemškimi političnimi strankami, ki so do sedaj podpirale čehoslovaško vlado, nastala kriza.

Nemški agrarci so sklenili, da umaknejo svojega zastopnika iz koalicijskega kabineta dr. Františka Spino, ki je bil minister brez portfeja, in se bodo pridružili nemški sudetski stranki Konrada Henleina.

Sudetski Nemci so imeli do sedaj v parlamentu 44 svojih zastopnikov, kar se jim je sedaj pridružilo še 5 poslancev agrarne stranke, bo nemška stranka najmočnejša.

Agrarna stranka je naznanila, da je zato izstopila iz koalicijske vlade, ker ni mogla doseči popolnih pravic za nemške manjšine.

Nemški krščanski socijalisti nameravajo storiti isto kot agrarci in v vladi bo mogoče ostala še nemška socijalistična stranka.

PAPEŽ POSVARIL GEN. FRANCA

VATIKAN, 23. marca. — Papež Pij XI. je naročil vatiškemu zastopniku pri španski fašistični vladi, da naj pri generalu Francu odločno protestira proti bombardiranju španskih odprtih mest. Papežev protest je bil poslan v glavni stan generala Franca v Salamanki.

Vatikanski list "Osservatore Romano" pravi, da je papež prvič poizvedoval glede bombardiranja španskih mest v januarju.

"General Franco je bil vsled papeževih besed globoko ginen, "pravi vatiškansko glasilo, "ter je papežu odgovoril kot sin in zagotovil, da bo razložil in pojasnil."

Zastopnik Vatikana v Salamanki je mgrs. Ildebrando Antoniutti.

LONDON, Anglija, 23. marca. — Neko nepotrjeno poročilo je bilo objavljeno, ki pravi, da fašistični vrhovni poveljnik general Francisco Franco trdi, da ni odgovoren za zračne napade na Barcelono in da je obljubil, da bo storil vse, da so ti napadi preprečeni.

"Daily Express", ki je prinesel to poročilo, dodaja, da bodo obsežna bombardiranja španskih republikanskih mest najbrže vstavljena.

FRANCO HOČE ZMACATI, PREDNO ODPOKLIČEJO PROSTOVOLJCE

HENDAYE, Francija, 23. marca. — Vznemirjen vsled poročil, da bodo mogoče angleško-italijanska pogajanja uspešna in bo Italija odpoklicala svoje "prostovoljce" iz Španske, je gen. Franco pričel veliko ofenzivo na aragonski fronti. Izvojevati hoče odločilno zmago, predno bodo Italijani odpoklicani.

ODVRNENA NEVARNOST ZA SUČOV

Kitajci so zopet zavzeli Hančvang. — Japonci so pregnali proti severu. Vataško vojevanje uspešno.

HANKOV, Kitajska, 23. marca. — Na severnem bregu Velikega kanala 19 milj severno od Sučova so Kitajci pregnali Japonce iz Hančvanga ter pritiskajo proti Teghsijenu ob Tiencin-Pukov železnici.

Ob istem času poroča komunistična osma armada, da je dospela do Fangšana v provinci Hopej.

Ko so Kitajci zavzeli Hančvang, so tudi dobili 13 japonskih tankov, ki so običali v blatu.

Obe stranki imate velike izgube. Dve kitajski diviziji, katerim poveljuje general Čang-čung, ste v zadnjih dneh imeli 1000 mrtvih in 2000 ranjenih.

Ko so v četrtek Kitajci izgnali Tenghsijen, je bila pobita cela posadka 3000 vojakov. Japonci so oddali na mesto 20,000 streliv, nato pa so ga naskočili. Vnel se je boj mož proti možu, dokler vsi branitelji niso padli. V obupu se je poveljnik generalni major Vangmingčang ustrelil, vojaki pa, ki so še ostali, so se med seboj pobili, da ne bi padli v sovražnikove roke.

ŠANGHAJ, Kitajska, 23. marca. — Kitajska komunistična armada in vstaške čete zelo ovirajo Japonce, ker razdevajo železnice in ceste, tako da Japonci ne morejo dobivati ojačenj.

Kitajske vstaške čete se nahajajo v gorah ob železnicih, katere drže Japonci in naprestando napadajo Japonce. Vstasi pa ne obdrže zavzetih krajev, temveč se naglo umaknejo, tako da jih Japonci ne morejo napasti.

Za japonsko črto v severni Kitajski se je organiziralo 7 milijonov kmetov, ki so si nabavili orožje in vodijo vstaško vojno proti Japoncem. Njihove čete posebno ovirajo Japoncem prometno zvezo.

Kmetje so celo postavili svojo lastno komunistično državo 200 milj za japonsko črto.

Fašisti trdijo, da so pregnali republikance iz petih močno utrjenih zakopov pri Valdealgofu ter so pričeli prodirati proti Kataloniji in Sredozemskem morju.

Fašisti so pričeli ljuto napadati okoli Alcaniza, ki se nahaja okoli 35 milj od morja. Republikanci so imeli baje 2000 izgub.

Fašistični viri pravijo, da je general Franco že prišel na stopnjo, kjer človeška sila ni več odločilna in da ne bo imel velike škode, ako so Italijani odpoklicani, kar se bo zgodilo, ako pride med Anglijo in Italijo do kakšnega sporazuma v sedanjih pogajanjih.

BARCELONA, Španska, 23. marca. — Včeraj je general Franco pričel novo veliko ofenzivo iz Huesee. Napade so pričeli aeroplani in artilerija.

Republikanska vlada priznava, da se je njena armada umaknila iz Lierte; nekoliko se je tudi umaknila blizu Almudevanja.

Kot tidi republikansko vojno ministrstvo, ima general Franco na aragonski fronti okoli 60,000 italijanskih vojakov in 15 italijanskih generalov.

Vrhovni poveljnik italijanske armade je general Beati, takoj za njim pa general Menchini. Kot pravijo nekatera poročila, se nahaja v fašističnem ozemlju tudi bivši italijanski podkralj v Abesiniji general Rodolfo Graziani.

Ta poročila so prinesli italijanski letalci, ki so bili vjeti.

BARCELONA, Španska, 23. marca. — Kolikor je bilo do sedaj mogoče dognati, je bilo v zadnjih fašističnih zračnih napadih na Barcelono ubitih 872 ljudi. Ker pa še vsa porušena poslopja niso bila preiskana, bo najbrže še mnogo več žrtev. Uradno poročilo pravi, da je bilo 3500 žrtev, vstevši ranjenec in da je 10,000 ljudi brez strehe.

REV. PLEVNİK UMRL

Rev. John Plevnik, ki je bil več let župnik slovenske cerkve sv. Jožefa v Joliet, Ill., in obenem duhovni vodja KSKJ, je umrl v sredo popoldne 23. marca.

Pogreb bo v ponedeljek, 28. marca ob pol 11. dopoldne iz cerkve sv. Jožefa.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saka, President J. Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
In Kanada .. \$6.00	Za pol leta .. \$3.50
Za pol leta .. \$3.50	Za inozemstvo za celo leto .. \$7.50
Za četrt leta .. \$1.50	Za pol leta .. \$3.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: Chelsea 3-1242

DOPISI brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar za naročnino naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovniku.

ANGLIJA V FAŠISTIČNEM TABORU

Anglija, ki je dolgo časa vihela zastavo demokracije, počasi prehaja pod sedanjo Chamberlainovo vlado v fašistični tabor.

Včeraj je angleški kabinet sklenil, da Čehoslovaška in nobena država vzhodno od Rene ne more računati na angleško pomoč, ako bi bila napadena.

Z drugimi besedami: v angleški vnanji politiki ne bo nikake premembe, kar bi vsakdo pričakoval z ozirom na to, da je Nemčija anektirala Avstrijo.

Anglija bo še dalje skušala "pomirjati" Evropo. Najprej se boje pobotati z Italijo, pozneje pa še z Nemčijo. Anglija misli, da bo odvrnila vojno, ako dstrani prave, ali pa samo namišljene spore.

V tej svoji politiki Anglija ne bo imela nikake zveze z "demokratsko fronto", ki bi hotela zadrževati Nemčijo, da ne bi mogla korakati skozi osrednjo ali južnovzhodno Evropo.

Anglija je samo obvezana pomagati Franciji, toda le v slučaju, ako bi bila napadena.

Ako Francija prekoraci Reno, da pomaga Čehoslovaški. bo Anglija ostala doma.

Chamberlain in njegovi ministri bodo samo "opazovali" in se bodo umikali pred diktatorji.

Včeraj je bila ministrska seja, na kateri so odobrili vnanjo politiko. Nekateri ministri se sicer ne strinjajo popolnoma s Chamberlainovo vnanjo politiko, toda to se bo še poravnalo, predno bo Chamberlain v četrtki v parlamentu pojasnil svojo politiko. Tako bo mogel Chamberlain govoriti v imenu celega kabineta.

Pa to še ni vse. Chamberlain bo mogel tudi podati svoje izjavo v imenu vseh angleških dominijev, kajti zadnje tedne se je zelo posvetoval z vladami dominijev. In kot trdi Chamberlain, so vsi dominiji proti temu, da bi se Anglija še kaj bolj vmešavala v zadeve kontinentalne Evrope.

Kakor glede Čehoslovaške, kateri preti velika nevarnost od nazijske Nemčije, se bo Anglija držala v ozadju tudi glede drugih evropskih držav.

Chamberlain pa bo izjavil, da bo Anglija še vedno ostala v ozki zvezi s Francijo, toda dvomljivo je, ako bo še obdržal obveznost Anglije, da pomaga Franciji za slučaj, da bi bila napadena.

Glede Španije bo Anglija obdržala svojo "nevmeševalno" politiko, ne glede na to, ali general Franco zmaga in bi bila s tem Francija od vseh strani obkoljena s fašističnimi državami.

Anglija se ne zmeni niti za to, da bi v slučaju zmage generala Franca bila ogrožena njena zveza s kolonijami po Sredozemskem morju.

Jasno je, da se je Chamberlain popolnoma nagnil na fašistično stran in proti demokratskim državam.

Ako pa je njegova politika prava, bo pokazala bližnja bodočnost.

Angleški narod je prvi med demokratskimi narodi in slednjič ima tudi narod kaj odločevati v politiki.

SMRTNA NESREČA DEČKA.

Štiriletni Richard Pungercar reki. Ploča se je udrila in vsi v Sheboygan, Wis., slovenski trije so izginili v mli vodi. deček, je pred nekaj dnevi izgubljen, ko so jih potegnili na suho, so bil življenje z dvema drugima dečkoma vred, ko so se vsi trije "vozili" na ploči ledu po

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Propad najstarejše človeške institucije.

Od časa do časa prihajajo v javnost pojavi, ki nam pričajo, da živimo danes v najbolj kritični dobi, kar jih je bilo kdaj na svetu. Zgodovina nam sicer pove o mnogih težavah let. Vse je prišlo na vrsto na svetu in vse je bilo treba spraviti v nekak red. Ampak prišlo je vselej v vrstah z gotovimi presledki, to se pravi: to leto je bilo to vprašanje na vrsti, drugo zopet nekaj drugega. Tako je človek lahko posvetil vse svoje moči in sile enemu predmetu. Ko ga je rešil po najboljši moči in vednosti, se je lotil drugega.

Danes je pa vse drugače. Vzemimo najpoprej farmo. Od nekaj je bilo na svetu tako, da je človek živel v naravi in se preživljal s tistim, kar mu je dajala. Bil je najpoprej lovec in se je preživljal s tem, kar sta mudila voda in zemlja. Ko se je človeštvo razmnožilo, je bilo treba misliti na nujne pripomočke. Človek si je ukrotil nekaj divjih živali, ki so mu pomagale do lažjega življenja. Dajale so mu mleko, meso, kožo, kar mu je vse prav prišlo. Z ukrotitvijo živali je nastalo drugo vprašanje: preskrba živali. Za letom pride zima in žival si ne more več dobiti svoje hrane. Ni mu kazalo drugega, kakor poprijeti se čiščenja narave: podrl je dreve, požgal šore in začel pridelovati krmo. Od začetka je sicer delal tako, da je s svojo živino hodil od kraja v kraj. A kmalu je naletel na svoje sode, ki so imeli enak problem. Ni kazalo drugega, kakor: vzeti in dati. Vzeli od živali, kar daje in dati živali, kar ne najde.

Človek se je preživljal v naravi z vsem, kar mu je dajala. V letnem in jesenskem času je bilo več divjih sadežev, ki jih je človek nabiral in shranjeval. A ko je svet narasel, je začelo primanjkovati tudi teh. Ni bilo drugega izhoda, kakor da si človek shrani sadeže in jih vseje ali vsadi tako, da mu bodo na malem prostoru dajali toliko in več, kakor je poprej dobival v velikem delokrogu. Razvilo se je poljedelstvo, ki se je zdelo, da je končna rešitev vseh človeških problemov. Slo je primeroma tako vse do zadnjega časa. Človek je obdeloval polje in gledal, da je vselej pridelal vsaj toliko, da je bilo dovolj zanj in za živali do bodočega leta.

Poglejmo na farmo danes. Kaj vidimo? Človek dela in pridelava, a vendar ne more živeti. Kadar je slaba letina, ni, kadar je dobra, so cene take, da se skoro ne izplača obdelovati. Iznajdbe, stroji in splošne napredek je povzročil, da tista enota, ki ji pravimo družina, enostavno ne shaja več. Ni s tem seveda rečeno, da ne pridelava toliko, kolikor rabijo doma. Ampak človek se danes ne zavija več v živalske kože, ne lega z mrakom k počitku in ne vstaja z zoro. Moderno življenje je prineslo moderne potrebe. In teh potreb ne pridelava doma, ampak jih mora kupiti. Kupuje se pa z denarjem. Denar se dobi, če se spravi na trg tiste pridelke, ki jih ne rabijo zase. In če pridelki nimajo cene? Če so stroški za pridelovanje večji, kakor dobiš za gotovo blago, je kriza tukaj.

V zadnjih petdesetih letih je prišla na pomoč človeku industrija. Iz posameznih rokodelcev, ki so včasih izdelovali v vasi, trgu ali mestu le to, kar je bilo naročeno, so se razvile tovarne in velika podjetja. Te so premenile ves red. Mesto da bi bil človek naročeval in čaka-

kal, da se izdelava, je kupil kar že gotovo.

Industrija je obetala dolgo vrsto let, da nadomesti vse, kar je na kmetiji slabega. Najenotnejša je ljudi, plačevala jih na gotove čase in ti so jemali od kmetije vse, kar so potrebovali za vsakdanje življenje. Slo je, kakor bi rekli: roka v roki in človek je mislil, da se bo vse to popolnjevalo, da bo zmiraj bolje na svetu.

A prišli so tisti vzroki, kakor pri kmetiji: napredek v strojih, povečanje produkcije, vse mogoče iznajdbe in danes je industrialni delavec na tistem, kakor kmetovalec. Kmetovalec ne more prodati svojih pridelkov, delavec pa svojega znanja ali rokodelstva ne. Rabita pa oha gotova sredstva za življenje. Sredstev je dosti, več, ko jih je bilo kdaj na svetu — toda doseže se jih danes samo z — denarjem. Če ga farmer ne more dobiti iz pridelkov, če ga delavec ne more zaslužiti s tem, kar zna — je kriza.

V dobi enega samega človeškega življenja smo videli take premembe, da jih niti ne pojmi. Če bi vedeli namreč, kaj se, bi našli tudi kako pomoč. Tako pa tavamo in čakamo od dne do dne, upajoč na neke zakone in sile, ki pridejo kar same od sebe in rešijo vse probleme. Ni dolgo tega, ko je brnela po javnosti fraza: kmet je steber države in človeške družbe spleh. In človeku se zdi, kakor bi bilo včeraj, ko je šumelo po javnosti: delavec — industrialni namreč — je vse. Brez delavca ni produkcije, brez produkcije ni blaga — iz kratka: farma je dodelala s svojo vlogo in industrialni delavec je na površju.

Tako je bilo. Če danes pogledamo od blizu ta dva velika razreda človeška, pa moramo priti do enega samega zaključka: kmet je problem in delavec je problem. Oba problema je treba rešiti, nikdo pa ne ve, kako. S farmo poizkušajo nekakšna pravila, kaj se bo pridelalo in koliko. Z industrialnim delavstvom gre nekoliko slabše. Pod krinko nekakega uradnega, državnega "vbojstva" mu dajejo dela s tiho željo v srečo, da jih kmalu pobere privatna industrija ali pa vrage, same da bodo spoti.

To ima tako dalekosežne posledice na človeka in njegov tradicionalen red, da si skoraj ne moremo predstavljati. Kar je bilo včeraj samo po sebi razumljivo, to je danes problem, pred katerim stoji človek. Tak problem, da si ne upa niti načeti ga, kaj in kako bi, pa najde za odgovor tako praznoto na vseh straneh, da ga je kar strah.

Vzemimo za primer družino. Kaj je družina? Najstarejša, najbolj naravna in najpopolnejša država. Človeško bitje je tako revno in slabotno, kadar je rojeno, da vzame leta in leta nege, oskrbe in vsega mogočega, predno se spravi toliko na nogo, da si more pomagati samo. Če to dejstvo samo na sebi bi je prisililo človeka na neko življenjsko vez, ki je imela svoje korenine v ljubezni — ki je največja izmed vseh notranjih pojavov, kar jih ima človek. Iz nje izhaja takorekoč vse drugo.

Ta enota, ki ji pravimo družina, je bila od nekaj, je in bo začetek in konec urejenega človeškega življenja. Brez družine si ne moremo misliti ne reda, ne tiste skupine, ki ji pravimo narod, država. Če brite to — kaj si morete misliti na ti božji zemlji drugega, drugačnega? Ali najdete kje kak odgovor, kje kako rešitev? Ali

si morete misliti red, ki bi nadomestoval družino?

In vendar pada danes poleg številnega drugega tudi to, kar imenujemo začetek in konec konce vsega — to je družina.

Dokler je bil človek v svojem najstarejšem poklicu, to je na kmetiji, je bila družina tako nekaj naravnega, kakor stanje in dan. Kmetija je rabila gospodarja, ki je vodil in gledal, da je bilo vse v redu, kar je bilo na polju, v hlevu ali gozdu. Je rabila gospodinj, ki je bila na polju, posebno pa doma steber družinskega življenja. Zato ne pravi zastoj naš pregovor, da dobra gospodinja tri vogle podpira. In otroci? Bili so tako nekaj naravnega in potrebnega, kakor klas na polju. Lepo vas prosim: tukaj je dem — dan za dnevom teče pot da se ga obdrži, da se izboljša, da napreduje. Ampak človek ni več. Pri vsem trudu in delu je pred njim plavala velika misel: delam in žrtvujem se, da bodo imeli tisti, ki pridejo za mano.

In otroci? Kakor hitro je izlezel iz plenic, je bil že za nekaj pri hiši. Čuval je mlajše sestre in brate, pomagal sem in tje okoli hiše, kasneje pasel živino in se polagoma poprijel vseh takih del, ki jih je zmogel. Z vsakim dnem je postal boljša pomoč pri hiši.

Vse to je bilo dokaj naravno bivališče za človeka. Bilo je v skladu z vsem: življenjem človeškim, naravno in družabnim redom.

Po propadanju kmetijstva je prišla na vrsto industrija. Človek je nadaljeval s tistim, kar je znal: družina je bila takorekoč večna. Ni bilo sicer tiste zdravave, naravnega razvoja za človeka, kakaj mi spada med naravo, ker smo del narave same.

Vse je nekako šlo — dokler je slo. Danes ne gre več. Vzrok je enostaven: družina je bila za kmetijo potrebna, kakor solnce in dež — za industrialnega delavca je pa — problem. On je odvisen od zaslužka, svojih rok — in če tega ni, kaj potem?

Kaj potem? To kar imamo danes. Na stotine milijonov človeštva, katero samo ne vo kam in tudi tisti, ki ga vodijo mu nimajo pokazati kam. Tako imamo med drugimi številnimi problemi tudi tragedijo človeka in njegove najstarejše institucije — družine.

Ne piše se dosti o tem in tudi ne govori, a vendar je to problem, ki ga nosi vsak človek v sebi. Četudi imajo skoro vse države na svetu prepoved, da se ne sme omejevat števila porodov, se vendar to godi po celem svetu. Notranji instinkti pripovedujejo človeku, naj ne ustvarja novega življenja, ki ne more biti ničesar drugega, kakor problem starišem in družbi. A ne samo, da se je svet začel ogibati otrok — gre še delj. Bral sem nedavno notico, da so danes taki časi za dekleta, ki bi se radi možile, da love fante z Rolls Royci — ki so najdražje kare na svetu.

Kako daleč sega propad družine, se najbolj vidi iz odgovorov, ki jih daje današnja mladina sama. Če staviro rečimo v zavodu, ki vzgaja dečke, vprašanje, kaj mislijo glede družine in otrok, dobimo presenetljive odgovore. Velika večina jih pravi tako: če bi bile razmere in okoliščine, kakor niso — bi jih ne rekli. So za ženo. In nedavno je vprašal enako zavod za dekleta — po veliki večini so bila proti družini in možitvi sploh. Ne ljubijo tega, kar imenujemo dom, še manj dela, ki jih je nekaj opravljal gospodinja. Če bi bilo tako — vsega dosti in vse na razpolago — bi ne bile proti možitvi — ampak brez otrok. Zakaj otrok je veriga, ki preprečuje, da ne more iti ženska, kamor bi šla rada.

Ustavim se včasih na sprehodu pred tem ali onim velikim apartmentom, ki jih je v New Yorku vsepolno. Pri vho-

du lazijo ljudje ven in notri, kakor mravlje v velikem mravljišču. Poizgube se v svojih luknjah in katakombah. Male družine — mož, žena, mogoče kak otrok, največkrat pa pes. Včasih hodita na delo oba. In reče se lahko, da sta brez doma da ga ne vidita in ne čutita, zakaj podnevi sta na delu, počitki pa spijo. Če hodi na delo eden, pripleza druga stranka — ako je lepo vreme — ven, postaja pred zgradbo, gobežala sosedo in zopet izgine za zidovji. V današnjih časih se dostikrat vidi, da dela žena, mož pa izgubljen gleda po svetu največkrat v obleki, ki je videla boljše čase.

Najtežji iz vseh problemov — ki so danes skoro s slednjim človekom — je in ostane zaslužek. Tako negotovo je danes vse. Kedar je bilo še včeraj vsega dosti, je danes prazno in puste kakor na pogerščini. Denar poide — žena gleda moža, mož ženo — kaj bi? Dosti prostega časa rodi dosti besed, ki postajajo vsak dan malo nižje. Preprič je v hiši.

Te ni redek pojav ampak tak, ko nekaj navadnega, da bomo in slišimo vsi, posebno pa mladina. Ali naj gre zdaj po stopnjah svojih tvarišev ali sosedov in si nakopije vse tiste probleme, kakor jih imajo oni? Če je človek sam, ima pravico stradati in trpeti. b žrti razmeram in druge kraje, pomagati si tako, kakor ve in zna. Če ima družino, to se pravi: če je oženjen, je privezan. Moral bi skrbeti zase in za druge — a če je brez dela?

Svet ni več danes tisti, kakor je bil nekaj, ko je bil dom središče vse zabave, razvedril in zadovoljnosti. Napredovali smo na vseh koncih in krajih. Življenje nudi danes toliko udobnosti, razvedrila in zabave izven doma, drugod — da se človek pri besedi: družina nehoti zave, da mu bo s tem korakom odklenalo vse. Prostost ni moka, ki je včasih davila in morila razne tete in strice, ki so po čudnem naključju ostali sami, brez družine na svetu — nak. Prostost in svoboda — to je tako nekaj dragega, da je globoko v sren vsakega človeka več, kakor vse drugo skupaj.

Kam gremo — jaz ne vem. Vem pa, da se podira staro, ki je bilo s človekom tisočletja in da ni tega ne bomo rešili. Zastonj so vse pridige od desne in leve — zastoj vse solze, ki jih točijo največkrat tisti, ki imajo korist od tega — družina in dom, kakor smo ga poznali, izginja.

Tako je in nič drugega. Če bomo zastran tega spet imenovali za strašanskega pesimista bom pa dodal svoj razpravi nekaj drugega. Napredek in izboljšanje vsega na svetu je večno — je del naravnih zakonov. In povest človeštva nam pove tako: karkoli je na svetu izginilo, je pripravilo s tem prostor novemu, ki je bilo vselej boljše od starega. Se ne bojte, da bo konec sveta zastran tega, kar pada vse staro. Baš na sprotino: prepričan sem, da ves ta propad ne pomenja drugega, kakor začetek boljšega, lepšega in popolnejšega — ki čaka, če že nas ne, pa tiste, ki pridejo za nami.

Peter :: Zgaga

V nekem newyorškem listu sem čital te dni naslednjo izjavo nekega italijanskega begunca:

— Na svetu je še nekaj stransnega kakor rak, in to je fašizem. Predobro vem, kaj govorim, kajti fašizem me je imel v krempljih, ko sem bil v Italiji. Posrečilo se mi je pobegniti v Ameriko. Tukaj se me je lotil rak, pa sem vesel in srečen, ker sem v Združenih državah.

Poleti se bosta menda zopet spopadla zamorec Louis in Nemec Max Schmeling. Tudi Slovenec Adamček iz države Michigan dosti obeta. Nekateri ga smatrajo za drugega Dempseyja. Tisti, ki se zanimajo za rokoborbo, bodo marsikaj zanimivega videli in bodo — bodisi zadovoljni, bodisi razočarani.

Nekdo je je takole pogruntal: — Največ gledalcev bi pa imela rokoborba med Hitlerjem in Mussolinijem. Vrčila naj bi se v Moskvi. Razsodnik naj bi bil bivši angleški vnanji minister Anthony Eden, sodnika pa židovski rabinec Wise in bivši abesinski cesar Haile Selassie; francoski ministrski predsednik Leon Blum naj bi pa na uro gledal.

Sin govori:

Ko je star enajst let: — Moj oče in mati sta najboljša človeka. Vse vesta in vse znata.

Ko je star šestnajst let: — Moj oče in mati pa nista tako pametna kot sem včasih mislil, da sta.

Ko je star devetnajst let: — Četudi moj oče in mati mislita, da vedno pravo uganeta, se z menoj ne moreta primerjati. Nikdar ne bosta znala toliko kot znam jaz.

Ko mu je dvaindvajset let, pravi: — Moj oče in mati ne poznata mladih ljudi. Nikdar se ne bosta uživala v mlado generaciji.

S tridesetimi leti spoznava: — Moj oče in mati sta imela večkrat prav v marsikaterem ozirom.

Ko je star petdeset let, pa večkrat solznih oči vzdihne: — Ja, moj oče in mati. Bila sta pametna in razsodna človeka. Vse sta prav ukrenila. Le zakaj ju nisem bil ubogal in poslušal. Ja, moj oče in mati... Prehitro sta se ločila od tega sveta...

— Noben človek nima tako dobrega spomina, da bi mogel vedno uspešno lagati, — je rekel Abraham Lincoln.

Na ameriških univerzah je dosti znanosti. Nekaj je prinesejo s seboj mladi študentje, stari študentje je pa nič s seboj ne vzamejo.

Število mater, ki bi same dojele svoje otroke, je od leta do leta manjše. Moderna mati da otroka mleka v steklenici in gre po svojih opravkih. In nazadnje je prav tako. Če bi dojila, bi imel otrok vedno oč polne cigaretnega pepela.

Prijatelj, če nisi izobražen, moraš pač uporabljati svoje pamet.

Neko poročilo pravi, da so začeli v Nemčiji iz kave izdelovati žajfo. Slicen proces je že dolgo v veljavi po nekaterih restavrantih. Razlika je le ta, da kuhajo kavo iz žajfe.

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

EDINA SLOVENSKA POGREBNIKA

V NEW YORKU IN OKOLICI

PETER JAREMA Mme. JULIA JAREMA

(za moške)

(za ženske)

Pogreb \$110. in VEČ

Predno greste kam drugam, pa če je še tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za pojasnilo.

Jamčimo, da boste s našo postrežbo popolnoma zadovoljni.

129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A 707 PROSPECT AVE, vogal 155 St. NEW YORK Tel.: ORchard 4-2568 BRONX Tel.: MElrose 5-4577

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

DETROITSKI DROBIŽ

Piše Frank Gaber.

Z naglico ameriškega avtomobila nam leti čas naprej ter podira in ruši od prejšnjih let načrtan program. Časi, dobri ali slabi, ne izpremenijo te hitrosti, in tako nam vedno ostaja samo up.

Lansko leto, decembra meseca, je padlo zagrinjalo v tujkajšnjem avto kraljestvu. Kar v par tednih so odslavili petdeset do petinsedemdeset procentov ljudi, in to brez tehničnih vzrokov.

Vse je živelo v nadi, da se bo začelo delati po praznikih s polno paro na novih modelih, a do danes smo še ravno tam, kjer smo bili meseca decembra.

Kdor dela, se šteje za srečnega in še tišči delajo samo nekaj dni na teden ter polovico prejšnjih ur na dan.

Ljudstvo je zbegano, ker pri-
zadet je pač vsak.

Torej ne hodite do Detroit za delom, ker ga ni! Veliko teh odslavljenih delavcev avto industrije prosi pomoči, državne podpore, ali reliefa in WPA. Zadnjo jesen novo izvoljeni župan Reading je zavzel proti zgoraj omenjenim zelo ostre korake. Možno ima oddelek tako zvane tajne policije ali investigatorje, ki preiščejo imetje vsakega prosilca. V slučaju, da pronajdejo, da ima kaj imetja, mu odklonijo podporo.

Ljudje si pomagajo na vse načine. Niso redki slučajji, da se spravita skupaj med seboj nepoznana, pečlar in pečlarica ter v okvirju, da sta poročena, zaprosita za relief.

Različne raketirstvo je danes vse povsod v evetju. Tako smo imeli tukaj že več slučajev, da sta mož in žena brez otrok oba delala in poleg še vlekla mestno miloščino. Več takim so že prišli na sled ter so jih zaprli v hišo dela, da bodo morali tudi odslužiti denar katerega so krivičnim pot prejeli.

Za slabim pride dobro, za dobrim pa slabo, tako je bilo in bo. Današnja generacija se povečini ne briga. Živi le za "good time" od plače do plače, in dokler že gre in kakor že gre. To velja za celo Ameriko.

Mož ali ženska dobi delo. Nobeno delo ni po današnjem sistemu garantirano. Z delom dobi kredit in tako si v dobrih časih seveda, nakupi vse potrebščine na obroke. Hišo, pohištvo, avto, radio, itd. Ko je to vse na odplačilo kupljeno, pridejo pa slabi časi, v največjih slučajih je vse to izgubljeno. Trgovci, ki so vse to prej prodali za drago ceno, poberejo nazaj in siromak si ne more pomagati. Kolne razmere, je za več let starejši in na koncu, ko vidi, da je res vse izgubljeno, reče pravici — copata.

Zadnji mesec je bila v Detroitu velika delavska demonstracija, katere se je udeležilo približno do dva tisoč ljudi in so prikorakali pred mestno hišo. Zahtevali so delo. Govorili so različni voditelji avto unije. Par dni za tem so pisali tujkajšnji časopisi, da ni marketa za produkcijo novih kar, in tako je vse ostalo pri miru. Ker je pa treba tolažbe, so tujkajšnji "second hand" dealers proglasili "National Used Car Exchange Week" od 5. do 12. marea.

Organizirali so veliko parado po glavni ulici Woodward v mesto brez števila flotov in različne godbe. Ponužali stare avtomobile za polovično ceno. Izgledalo je, da bodo vsi ti stari avtomobili prodani v par tednih. Kot za nalašč, okoli poldne se je pa vsula mrzla ploha in razgnala kramarje, parado in gledalce na vse strani. Kje tu je logika: Ko nima delavce denarja za vsakdanje potrebščine, kako naj kupi karo? Samo pretirana reklama. Pet dni po tem sem bil na več second hand kar lotih in se informiral o biznisu po paradi. Prvi in drugi stani povedali, da že dva meseca nista nobene kare prodali. Teh second hand kar je danes še v dobrem stanju starih od onega do pet let po praznih lotih, garazah in ulicah na milijone in to po vseh koncih in krajih Združenih držav.

No, ker tudi ta reklama ni vlekla, ker ni imela od kje, so iznašli novo metodo. Na tujkajšnji svetovno znani otok med Kanado in Detroitom — Belle Isle Park — so navlekli več teh starih kar, naložili na kopic, polili s kerosinom in 10. marea ob 8. zvečer so dali detroitskemu županu čast, da je to zažgal.

No, lepa reč. To delo bi lahko opravil petletni otrok. Kaj so si vendar misli naši sosedi v Kanadi, kot Mr. Kos in drugi Slovenci, ki tam v bližini farmajo? Menda ni v Ameriki kres, saj tukaj še nismo nič orali.

No, živimo v času, ko ni nobene stvari škoda, škoda je pa dati delavcu pošten in primeren zaslužek.

V nekako enem blocku razdalje od moje hiše je osem takozvanih Beer gardenov, ali salonov. Zadnja prosperiteta, ki je dosegla vrh par mesecev nazaj, seveda s podprocentno vsebino so se prodajali brez vprašanja in znanja gostom v velikih množinah. Povečini mladi pari so prepeli in preplešali cele noči in nam v bližini živčnim z vpitjem delali velike pregrevance. Parkrat smo protestirali, pa ni nič zaleglo, ker mestni očetje so gotovo delali roko v roki. No, so si mislili,

toliko časa, dokler bo neslo je pač vse skupaj raketirstvo.

Sedaj smo pa v miru, ko ni denarja za ponočevanje. Tako ima vsaka stvar začetek in konec.

Po šest letni administraciji naše vlade smo se napili in naplesali, zadolžili smo se čez 20 milijonov dolarjev, v deželi je okoli 12 milijonov brezposelnih, ki so odvisni od državne podpore — Wall Street je pograbil in spravil denar. Podobni smo mali ladji sredi razburkanega morja. Ni za vse dela in ne biznisa. Pobili smo toliko prašičev, da smo preostalim držali ceno navzgor. Bogatejši farmerji dobijo toliko od akra zemlje, da je ne preorjejo in posejejo pšenice, komaze in drugih živlenskih potrebščin. A poleg tega je pa ravno v tej deželi največjega bogastva veliko ljudi lačnih.

Stari Egipčani so rekli, da po sedmih dobrih letih pride vedno sedem slabih — mi smo bolj skromno navajeni.

Veliki pošteni viharji po srednjem zapadu in še par takih neprimlik, pa homo vsi bolj pozorni.

Zimo smo imeli milo, skoro brez snega. Mesec februar se je obnašal kot druga let, marec izgleda, da bo pripeljal spomlad. Led se topi. Še par solčnih dni, pa bomo začeli regat mahirati. On nosi prvenstvo vseh rastlin v naši okolici. Junija meseca cvete. Iz teh evetlic se dobro vino naredi. Za časa prohibicije je bilo jako vpoštevano. Pili smo kar smo le imeli.

Iz Clevelanda me je prišel obiskat moj prijatelj se iz otroških let. Prva beseda za hellowe na vratih je bila, če imam kaj za piti. No, ga imam. No, sil sem liter za litrom, bilo je sladko in zelo pitno. Pogovarjala sva se o naši vrhniški pozno v noč. Kar naenkrat so mu ostale besede, jaz ga gledam. Bil je bel v obraz kot apno. Bal sem se, da bo treba klicati ambulanco. Vpogben mu naprej glavo na mizo in hitim nanj z mrzlim obkladki. Uro nato sem ga zvekel na posteljo. Mož je nato nepremično spal šestnajst ur. Ker ravno takrat ko se je prebudil, ni bilo nobenega doma, se je kar po francosko poslovil in odšel.

Par tednov za tem sem dobil od njega kartico. Zahvalil se mi je za postrežbo in naznanil, da še vedno po regratu smrdi. Drugo leto grem tudi na počitnice, ne pa v Detroit!

Igra "Vražja vdova" v Slovenskem Delavskem Domu na zapadni strani vprizorjena po S. W. O. 27. februarja, je lepo uspela. Pevsko društvo "Svoboda" je imelo koncert 13. marea v istih prostorih in mladinsko pevsko društvo priredi prvi koncert z obširnim programom v istih prostorih.

O Veliki noči 17. aprila nas posetijo pevec in dramatik dr. "Zarja" iz Cleveland z opero "Zrinski". Pričakuje se velike udeležbe Slovencev in Hrvatov. Dobrodošli!

Mrs. Mary Perušek je padla v domu svoje hčere po stopnicah. Prebila si je lobanjo. 11 dni je že, pa je še vedno v nezavesti v Highland Park bolnišnici.

No, ker sem zašel na žalostne novice, naj zadostuje za danes. Pa prihodnjic kaj bolj veselega.

Naša zastopnica za Cleveland in okolico

Mrs. FRANCES PATIA nabira nove naročnike za "Glas Naroda". Rojake prosimo, naj ji bodo pri tem delu naklonjeni.

Uprava.

Ob 40-Letnici

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

beleži in nudi v obeh oddelkih:

IMOVINA — \$2,254,385.93

ČLANSTVO — 22,954

NAPREDEK v zadnjem letu 2593 članov

ŠTEVILO društev 187

PRAVILA — Sodobna in moderna

POSLOVANJE — V soglasju zadovoljstva

KAMPANJA: V marcu, aprilu in maju

ZAVAROVANJE: Šest različnih certifikatov

KONČNO: Če niste še dovolj zavarovani, pristopite k najboljši, svobodni in bratski organizaciji v Ameriki.

GLAVNI STAN IN LASTNI DOM:

ELY, MINNESOTA

OBISK V CONNECTICUT

Celih pet le son se pripravljaj, da obiščem z družino nam drage prijatelje v South in East Norwalk, Conn. To so družine: Alex Premru, John Premru, Victor Pregelj ter družina Ogrinec. To se nam je posrečilo pretečeno nedeljo 20. marea. Poslužili smo se te nedelje še posebno zato, ker smo imeli priliko obhajati godove naših Jožetov in Jožice. Mrs. Premru je Jožica, v moji družini sta pa dve, namreč moja žena in hčerka. Seveda smo mami Premrlovi, kakor jo mi zovemo, napravili z našim obiskom nekakšni "surprise". Seveda gre vsa zaslug tega Mrs. Alex Premru, s katero smo se v tem oziru pismeno dogovorili. To družino smo tudi najprvo obiskali, kjer smo bil zelo dobro postreženi, zakar prav iskrena hvala. Iskrena hvala tudi za poslani avto na postajo.

Hvala vašim zelo postrežljivim sinom. Zares prav krepka fant sta, posebno se zato, ker tako lepo slovensko govorita ter sta, kakor sem uvidel, ponosna na to, ter da sta sinova slovenskih starišev. Lepa hvala tudi vaših hčerk Mari, ki se je tako trudila, da bi nam postregla kar najbolj mogoče v vseh ozirih. Uvidel sem takoj, da je pri tej hiši zelo vzoren gospodar, zakar ti čast, dragi Alex.

V tem oziru si vreden posnemanja. Vesel sem, da sem zamogel s teboj piti kozarec rujnega v znak najine bratovščine. Zato ti ponovno kličem: Bog te živi mnoga leta!

Nato smo obiskali popoldne družine Premru in Pregelj, kjer smo najprvo voščili vse najboljše Mrs. Josephine Premru (mamici Premrlovi). Žal nam je bilo, da je bila revica še vedno v postelji, veseli pa nas prav zelo, da se ji obrača, hvala Bogu, na boljše. Želim ji skorajšnjega popolnega okrevanja. Čuli smo bili pred par tedni namreč, da je bila bolehalna, vendar nismo vedeli, da je bila bolezen tako resna. Ginjeja je bila do solz, ko nas je ugledala, ker moram priznati,

da gojimo medseboj nekako posebno prijateljstvo od prvega dne, ko smo se spoznali, kar je že čez 10 let. Bili smo tudi tu deležni najboljše postrežbe v vseh ozirih, zakar prav iskrena hvala, posebno hčerki, sedaj Mrs. Pregelj.

Pred povratkom na postajo pa smo obiskali še družino našega vedno čilega korenjaka Johna Ogrinec, kateri nas je tudi prav dobro postregel, posebno z dobro kapljico. Prav lepa hvala za vse. John, kot nekda, je vedno poln humorja, s katerim nas je takoj spravil v najboljše razpoloženje. Da pa pri tem tudi petja ni manjkalo, mi skoraj ni potrebno omenjati.

Torej še enkrat prav iskrena hvala za vse vsem skupaj. Ndamo se, da nas boste po možnosti tudi vi obiskali v bližnji bodočnosti. Ob tisti priliki se bomo skušali po možnosti reorganizirati.

Naj še omenim, da pri drugi priliki bomo skušali obiskati tudi John Pirnata in seveda tudi g. župnika Rev. Goloba, v Bridgeport, Conn. Nas prav veseli, da je sedaj popolnoma okreval.

S prijateljskim pozdravom,

Anthony Svet in družina.

OPERA V NEW YORK HIPPODROME

New York Hippodrome Opera Company vprizorja opere skoro vsak dan v Hippodrome na 43rd St. in 6th Ave., po ljudskih cenah od 50c do \$1.

Prihodnje predstave bodo:

Cavalleria Rusticana, 25. marea

Carmen, 26. marea

La Traviata, 27. marea

Faust, 1. aprila

Madame Butterfly, 2. aprila (popoldne)

Othello, 3. aprila

PROGRAM SLIK ZA FOREST CITY, PA.

Na željo odbora v Forest City, ki se zanima za slikovno predstavo, podajam seznam slik, katere nameravam tam pokazati. Predstava se ima vršiti v šolskem auditorijumu. Takole mislim urediti slike za kazanje.

Prvo moramo razveseliti mlade in odrasle s sliko roko-borbe. Ta slika je zelo interesantna, vzame pol ure časa in je za smeh. Zatem moramo videti nekaj lepo pobarvanih slik iz Clevelanda: kulturnega vrha in pa iz Jezerske razstave. Naj bo za to tudi pol ure za kazanje. Zatem moramo v Ljubljano, da vidimo tam važne slike Evh. kongresa in pa še druge, vsaj del tega moramo videti. Pol ure časa v Ljubljani. Kako bi mogli, da ne bi videli Bleda in Brezije, vsaj pol ure za Gorenjsko in če navržemo še Kamnik in Kranj. Ja, seveda da bomo videli Moravce s sejmom in ob žegnanju. Videli prav tako tudi Devico Marijo v Polju. To bo kar zopet pol ure vzelo, kar je dosti za videti. Menda ja, ne bomo preskočili Žužemberka z okolico z birmovanjem in z sejmom. Vsaj pol ure časa za Žužemberk. Kje je pa Stična, vsaj je to najboljša slika. Ako pa k tej pristejemo še Novo Štifo in pa vso Ribniško dolino z suho robo skupaj, bo vzelo kar eno uro časa za vse in vse bodo O. K. Prav lahko pa vsem tem slikam dodamo še druge posamezne okraje: Novo mesto z Koščako-

vim vinogradom. Če hočemo še videti potem cvetno nedeljo, butare in pa veliko soboto kako nosijo kolače žegnati, nas vzame dobre pol ure za gledanje. Celu v zvonik homo šli in gledali ter poslušali zvonove potrkavati. Za primanjkljaj imamo na razpolago še pogrebe iz domovine in pa to kako delajo po polju, pol ure časa je treba za gledanje važnih poljskih del. Kraska slika je tudi na razpolago iz Poljske dežele. Ako bo pa mladina sitna, ji pokažem še Miki Mouse za nameček. Zelo zanimiva je slika Vinske trgatve iz Dalmacije, ki je nova in slika Splita. Sejmi in pa procesije so v teh slikah vštete. Preserje, Borovnica in nekaj Notranjske tudi.

Iz teh navedenih slik naj odbor izbere po vrsti za oba večera najbolje. Glavna od vseh pa je slika "Pasijona," ki je bila še vedno povsod najbolj odobravana in je za ta čas najbolja. Samo ta slika je vredna enega večera, vzame pa eno uro časa za kazanje. Za vsako spremembo odbor lahko sam izbira.

Na veselo svidenje!

Anton Grdina.

ROJAK NAPADEN IN OROPAN.

Jack Stančohar, trgovec s perutnino v So. Chicago, je bil pred nekaj dnevi napaden in oropan za precejšnjo vsoto denarja.

Velikonočne pošiljatve

Nikdar ni spomin na domovino in na svojce tako jasen in svetel kot v velikonočnem času.

Pa tudi naši domači o Velikinoči nestrpno čakajo pisma iz Amerike.

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatev.

Poslajte velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem

Slovenic Publishing Company Travel Bureau
216 West 18th Street New York, N. Y.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa čezga izmed odborikov za natančna pojasnila. V nesreči se čelo spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodini v pomoč svojemu članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniško in nad šest tisoč smrtno podporo ter ima v blagajni skoro \$17,000.00

— ODBOR ZA LETO 1938 —

Predsednik: PETER CERAR
6038 Palmetto St.,
Brooklyn, N. Y.
Podpredsednik: MIHAEL UREK
22 Weirfield Street
Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSEPH POGACHNIK
530 Liberty Avenue
Williston Park, L. I.
Nadzorniki:
I. FRED VELEPEC
7225 — 67th Place
Glendale, L. I.
II. ANDREW IVANŠEK
290 Harmon Street
Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:
ANTHONY CVETKOVICH
983 Seneca Avenue
Brooklyn, N. Y.
Zapisknikar:
FRANK MEKING
1055 Greene Avenue
Brooklyn, N. Y.
Arhivar: JOSEPH POGACHNIK
Anton Kosirnik
10121 — 85th Road
Richmond Hill, L. I.

Društvo zbora vsako četrti soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

NAZNANILO

Generalna direkcija državnih železnic Kraljevine Jugoslavije je odobrila je, na predlog ministrstva socialne politike in narodnega zdravja, vsem jugoslovanskim izseljencem, bi-li da so jugoslovanski državljani ali tuji državljani, znižanje na polovično ceno za potovanje na vseh progah jugoslovanskih državnih železnic za dobo 6 mesecev v letu 1938, in to počenki od dneva vstopa izseljenca v Jugoslavijo. To znižanje zamorejo izseljenec izkoristiti samo ako v njihovem potnem listu upišejo kozularne oblasti sledečo priponbo:

"Na podlagi rešenja G. O. No 12061-38 važi za nakup voznega listka na polovično normalno ceno za vsa potovanja na progah jugoslovanskih državnih železnic. Znižanje je

DEPORTACIJA ROJAKA.

Dne 3. marea je policija iz Oglesby, Ill., odvedla Vincenta Zupančiča, kateri bo deportiran v Jugoslavijo. Zupančič je že prestal 12 let zapora zaradi umora svoje žene in bil je izpuščen pogojno, ker pa se ni obnašal po volji oblasti, so ga zdaj ponovno prijeli in pošljejo ga v stari kraj. Doma je iz Spodnje Štajerske in v Ameriki je bil čez 30 let. Tu ima sina in hčer, ki sta že odrasla.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

veljavno v koledarskem letu 1938 za dobo 6 mesecev, od dneva vstopa v Jugoslavijo." O gornjem se obveščajo izseljenci radi znanja in upravljanja.

Slovenci v Kanadi

KANADSKI FARMER O RAZMERAH

Piše Frank Kern, Frenchman Butte, Sask.

Čital sem že par dopisov v Glasu Naroda o kanadskih Slovencih, zato sem se odločil, da napišem nekoliko o tukajšnji okolici.

Tukaj nas je kakih petnajst slovenskih farmerjev. Prvi naselenci so prišli leta 1912 iz Združenih držav. Delali so v minnesotskih rudnikih.

Takrat se je še dobila prosta zemlja v Kanadi, tako imenovan hemestead. Dobil je vsak 160 akrov. To je ena farma. Ti Slovenci so si želeli boljše bodočnosti in so se oprijeli poljedelstva. Danes jim ni žal, saj imajo že vsak po 3, 4 do 6 farm, dobro urejenih.

Kar nas je pa začelo kmetovati pozneje, še nimamo tako urejenih farm, ali v par letih upamo, da bomo vse izboljšali in povečali.

Takajšnji Slovenci nimamo nobene svoje organizacije ali društva. Zavarovani so skoraj vsi pri angleških društvih. Kar je tukaj prvih naselencev, so različnega mišljenja. Nekateri so trdno prepričani, da je bila za Slovence bivša Avstrija najboljša drugi zopet povzeli, kajne tisto ošabno Nemčijo, kakor bi bila njih rojstna vas.

In še celo izražajo se, da so Nemci. Tako vidite, da Slovenci sami sebe teptajo v blato. Zakaj bi ne odgovorili, ako ga kdo vpraša, kake narodnosti je, da je Slovenec? Nobena ga strahu ni treba, saj ti nikdo ne bo dal nič zastoni. Zakaj bi se sramoval jezika svoje lastne matere, iz čije ust je tako milo in tolažilno zvenela slovenska beseda? Morali bi biti Slovenci ponosni na svoj narod. Saj smo vendar na visoki kulturni stopnji. In lepota slovenskih krajev prekaša marsikatero drugo državo. Ne more nas nikdo prekositi v tem oziru.

Jaz in moj brat sva sedaj 5 let na farmi. Prej sva bila v Saskatoon. Imela sva karpentarsko obrt. Ko pa je vse delo ponahal, sva zapustila mesto in prišla v to slovensko naselbino. Kupila sva zemljo in začela s poljedelstvom. Videla sva, da je edina pomoč in obstanek na farmah. Saj kmet-farmer more pridelati vse za življenje.

Marsikateri slovenski delavec v Združenih državah in Kanadi bi bil danes na boljšem, ako bi imel farmo. Na farmah je zdravo in tudi ni tako težko delo kot na primer v jami ali tovarni. In svoj gospodar si. Ako zjutraj pol ure zaležiš, ti ne more nikdo oporekati, če pa

zamudiš v jami, pa že naprej veš, kaj ti bo rekel.

Koliko slovenskih družin bi danes še lahko zadovoljno živelo na kmetijah, ako so pa delali v rudnikih in se mučili samo za kapitaliste. Na vse zadnje jim ni drugega ostalo kot utrjene roke, in bolezen so si nakopali. Na stotine Slovencev krije že hladna zemlja, ki so v najlepših letih izgubili življenje. Ako bi bili delali tako težko na kmetiji, bi imeli kaj pokazati od svojega truda. In na stara leta bi imeli sigurno pomoč. Tako se je pa bogatin debelil na njih račun.

Je precejšnjo število Slovencev v Kanadi, ki imajo lepe kmetije. Postavili so domove za svoje družine, in njih sinovi jim bodo hvaležni, kar so jim nekaj postavili za bodočnost. Gospodarili bodo lahko nemoteno naprej in prestati jim bo lahko še kakšno hujšo krizo, kot je bila prejšnja.

Kar se pa tiče delavcev, ki danes delajo v različnih kraji, se jim pa ne obeta nič dobrega. Prišlo bo kmalu tako, da ne bo treba skoraj nič delavcev. Kam pa potem, ko ne bo dela? Na farme. Tukaj se prideluje kruh. Prišli smo vsi iz poljedelske dežele. Kaj pa so naši bratje doma? Ali niso povečini kmetje? Bili so naši očetje dobri in izkušeni poljedelci in naše matere marljive knecčke gospodinje. Zakaj bi se mi sramovali farmerskega dela?

Da bi se bili naselili na farme vsi slovenski delavci, ko so prišli v Združene države in Kanado, bi danes lahko imeli več zemlje kot jo ima tam cela Slovenija.

Takoj v Kanadi se je dobilo pred tridesetimi leti še dosti zemlje zastoni. Bile so cele planjave še proste. Dobi se je še danes, ali bolj na severu. Je pa tudi dosti kmetij naprodaj tukaj v bližini, da se lahko kupijo poceni in na lahko odplačilo.

Ljudje se vedno selijo. Eni gredo v mesto, ko so stari in nimajo svojih ljudi. Drugi zopet v stari kraj. Tako se lahko kupi kmetija vsak čas.

Veseli me, da se kanadski Slovenci vedno bolj oglašajo z dopisi v Glasu Naroda. Saj ravno z dopisi se moremo bolj spoznati in koliko nas je, ker smo tako raztreseni po tej širni Kanadi.

Kot piše g. Ručigaj o društvenih zadevah, bi bilo res lepo, ako bi se Slovenci malo bolj zavedali in podpirali slovenske Jednote, ne pa tujih narodov

zavarovalnice, ki so že tako prebogate. Poznamo nas samo takrat, kadar vidijo da imajo lepe dobičke od nas, drugič smo jim pa deveta briga. Saj bi nas marsikdo najraje izbrisal iz seznama narodov, če bi nas mogel.

Slovenci ostanemo zvesti svojemu narodu. Spomnimo se na detinska leta. Kako veselo je bilo doma pri naši ljubi materi, ki nas je učila slovenske pesmi in molitve. In ko se še nismo zavedali v zibelki, je nas poljubovala mati v goreči ljubezni in želela, da bi nas vzgojila dobre in zavedne slovenske sinove in hčere.

Naša slovenska domovina je vsa obdana od sovražnikov. Ti jastrebi trgajo kos za kosom našo prelepo slovensko zemljo. Gledamo vse to z žalostjo in obupom, pa ne moremo pomagati. Smo prešibki. Edina pomoč je, če se združimo vsi Slovani. Potem nam je zajamčena moč, da nam ne more škodovati nobeden naš sovražnik nikdar več. V slogi je moč.

Omeniti moram tudi, da mi zelo ugajajo članki gospoda Keržeta. On piše tako natančno in poučno, da ga lahko vsak razume. Čital sem že več slovenskih listov, pa še v nobenem nisem čital tako mojstrskega dela kot je Keržetovo. Častitam mu. Želim, da bi še dolgo pisal. Prepričan sem, da so zadovoljni z njim vsi naročniki Glasu Naroda. Več mojih prijateljev iz Združenih držav se je že pohvalno izrazilo o njegovem pisanju.

Imeli smo precej milo zimo, lo februar je bil mrzel. Bilo je okrog 40 pod ničlo. Snega smo imeli tudi čez dva čevljs in je redek slučaj, da bi ga padlo kaj dosti v Saskatchewan provinci.

Vremenski preroki nam obetajo dobro letino, prepričani bomo pa šele takrat, ko bomo imeli pšenice zmlačeno.

Vsem Slovincem v Ameriki in Kanadi pa priporočam list Glas Naroda, ker je najboljši časopis v Ameriki. Pozdravljam vse Slovence po ameriškem kontinentu!

IZ STRAHU PRED ZOBO-ZDRAVNIKOM.

Neki poljski železničar je imel hud zobobol. Tovariši so mu svetovali, naj gre k zobozdravniku, pa bo takoj dobro. Toda mož se je strašno bal zobozdravnika in hodil je okrog njegovega doma kakor mačka okrog vrele kaše. Slednjič se je junaško odločil, naj železnica nadomesti zobozdravnika. Vzel je težko, a močno vrvice, privezal en konec za svoj gnili zob, drugi pa na odbijac zadnjega vlaka tik pred odhodom istega.

Vlak je odpeljal, a v zadnjem trenutku se je železničar zopet zbal. Razmišljal je: če bom tekel nekaj časa za vlakom, me ne bo tako bolelo, ko mi izdere zob. In tako se je pognal za vlakom. Vrvice se je pa pretrgala. Mož se je spodtaknil in padel na tračnice, da si je zbil tri zdrave zobe in zlomil nogo. Boleči gnili zob mu je pa ostal v nastih.

NAZNANILO

Rojakom po Pennsylvaniji (posebno v Alleghany, Cambria in Somerset okraju) naznanjamo, da jih bo obiskal naš novi potovalni zastopnik FRANK ARLIN.

Rojake prosimo, naj na pokušajo ustreči pri nabiranju naročnine.

Uprava Glasu Naroda

Iz slovenskih naselbin

HRVASKI VODJA TOŽI ZAJEDNICO.

Anton G. Zubak, bivši vodja v Sharon, Pa., je zadnje dni vložil tožbo proti Hrvatski bratski zajednici, zahtevajoč \$50.000 odškodnine iz razloga, da je bil nepravilno odstavljen kot predsednik krajevnega društva. Zubak zahteva \$25.000 od zajednice, \$10.000 od predsednika Johna Butkoviča, \$10.000 od tajnika Boža Jonića in \$5.000 od Antona Gregorića, drugega uradnika HBZ.

IGRAL ZA PREDSEDNIKA.

Mladji Joe Sodja, po vsej Ameriki znani igralec na banjo, je preteklo soboto igral tudi za predsednika Roosevelta. Igral je v Mayflower hotelu v Washingtonu. Predsednik Roosevelt je namreč priredil častnikarjem ki so pridržani Beli hiši ban-

ket, pri katerem je predsednik predsedoval, in tekom banketa je zabaval odlične goste naš Joe Sodja.

STAR OIKASKI PIONIR UMRL.

Dne 14. marca je umrl v Chicago, Ill. Martin Kremesec, star okrog 70 let in rojen v Rosalnicah (pri Treh farah) pri Metliki v Beli Krajini. Bil je star naseljenec, prav za prav med pionirji slovenske naselbine v Chicagu, kajti tu je živel 53 let in bil je zelo aktiven v katoliških krogih. Pred štiri leti mu je umrla žena, zapuščila pa več odraslih otrok.

NOVICE IZ MINNESOTE.

Pri lokalnih volitvah v raznih townshipih na Mesaba Rangju je bilo izvoljenih nekaj Slo-

Naročniki!

Faxite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteka. Naprimer: —

3.20.38

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 20. marca 1938

Poslajte pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

venec. Na primer v Biwabiku je bil rojak John G. Globokar izvoljen z 229 glasovi za supervizora in prav tako John Ahlin s 115 glasovi; v Chisholmu je bil izvoljen Ludwig Pogorelec, ki je porazil Finca.

V Hibbingu je enajst Slovencev in Hrvatov dobilo državljanske pravice. Na Elyju je Marko Žlogar izposloval pri sodišču injunkcijsko proti mestnemu odboru, da

ne sme naročiti kuhinjskega posodja za novo Community Building; pri neki lokalni trditvi.

Anton Mahne v Chisholmu je zelo moderno opremil svoj pogrebni zavod. NAROCITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI.

SLOVENSKE KNJIGE

Vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev; prevodi del svetovnoznanih mojstrov; gospodarske, gospodinjske in poučne knjige; igre itd.

KNJIGARNA Glas Naroda

216 West 18th Street

New York City

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošljali 2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem stalni naročnik.

Kratka Dnevna Zgodba

ANDREW BOMBACK, Barberton, Ohio:

DVOJKA

Kot sedemnajstletni mladenec sem prvič začel zapustiti svojo rojstno vas Rakek. Ni mi bilo sila iti od hiše v tej mladosti, vendar mi je pa vedno bila želja iti v svet za izkušnjami in izobrazbo. Poleg tega sem imel sestro v Trstu, ki je večkrat pisala, naj pridem, češ, da se priučim jezika in si tako pripravim pot v bolj življenje.

Ta čas se je nahajal doma na čistihih tudi moj prijatelj M. On je bil zaposlen v Trstu v čevljarški trgovini. Tudi mi je prigovarjal, naj grem, češ, da bom imel lahko bolj budočnost.

Pa naj velja, mu rečem. V nedeljo popoldne, ko misli odpotovati, pojdem tudi jaz sboj.

Precej ožjih prijateljev sva pred odhodom obiskala in stisnila desnice v slovo. Ko va obiskala tudi prijateljico Zofko in Ivanko, sta nama obubili, da naju spremita na postajo, oziroma do zatvornice eene in železniškega križišča. Tukaj se še enkrat poslovimo (menda smo se zadnjič) in mi v odideva do postaje, kamor vlak se privozil.

Tovariš je bil bolj veselo razpoložen, toda v meni se je zbudila nekaka žalostna misel: — Kaj treba tega slovesa od prijateljev in rojstne vasi?

Postni vlak je odstopil od postaje mimo zatvornice. Ko bi deteli mimo naju sva videla Zofko in Ivanko, stoječi na križišču. Vlak je drvel skozi preseke, čez deljski most, na prej, — najine misli pa nazaj na najinim spremiljevalkam.

S prijateljem in tovarišem sva srečno dospela v Trst. Tadeas je bil še Trst za Slovence slovenski. Prijatelj me je spremljal prav do moje sestre, oziroma do mojega bodočega stanovanja.

Sestra je seveda dobro razumela, kaj se pravi ločitev od domačih prijateljev in rojstne vasi. Skušala mi je napraviti kar najlepši in kratkočasni prvi večer v tujini.

Poleg sestrinega soproga in njegovih treh bratov, je povabila tudi soseda, tržaškega Slovence, njegovo soprogo in šestnajstletno njuno hčerko, ki so jo klicali Tonina.

Najprej me je sestra predstavila vsem odraslim. Jaz sem jim sicer stiskal desnice, sestra je pa mesto mene govorila, jim tolmačila in pripovedovala, menda koliko sem star, kako mi je ime in bogsigavedi še vse

Spoznala je, da TRINERJEVA ANGELICA pomeni zdravje.

"Milwaukee, Wis. — Trinerjeva Angelica je zares napravila čudeže. Bolje se počutim, bolj izgledam, hitro zaspi in spim trdno. Mrs. M. T. — Če vam živi nagajajo, pijte Trinerjevo Angelico, ki ublaži sloves brezprimerne želodčne tonike že 47 let. Iz vašega sistema bo iztisnila nabrane strupe. Vsi glavoboli, nepravilna, potrtost vseh organov, trdnost in druge silne bolezni, ki jih povzročajo želodčni neradi, bodo izginile. Še več: Vsi redi v črevesju boste manj dovzetni za prehlade in druge bolezni. Trinerjeva Angelica je prijetno zdravilo, deluje mlo brez škode ali drugih nevarnih znamenj. Pri vašem lekarstvu ali naravnost od Joseph Triner Corp., Chicago, Ill.

kaj, v meni popolnoma tujem jeziku. V moje presenečenje mi je pa predstavila nadebudno mladenko Tonino v slovenskem. Mislim sem, da se je sestra pomotila, ko je pa spoznala, da sem v nejasnem položaju, mi je pa takoj pomagala, češ, da so Toninini stari Slovenci ter da Tonina dobro obvladuje slovensko.

— Nadvse sem vesel, da Vas poznam, gospodična Tonina, — sem nekako zjecljal, se ji priklonil, in ker mi je podala roko, sem jo krepko stisnil ter jo za par trenutkov držal v svojih roki.

— Tudi jaz sem vesela, — mi reče, — da poznam od Francoske brata.

Tonina je bila prav čedno dekle. Njena vitka, a dovolj močna, ne razvita rast, kostanjevi lasje, rdečica na licih, je jamačilo, da je slovenske krvi. Kljub temu, da je bila rojena v Trstu ter so njeni stariši le redko kdaj govorili naš jezik, je približno dobro govorila takozvano tržaško slovensčino.

Zabava je trajala pozno v noč. Govorenje je bilo sicer v italijanskem jeziku, le tu in tam, kadar me je kdo kaj vprašal, je tolmačila sestra. Pa tudi Tonina je včasih odgovorila mesto mene. Vse to meni tuje govorice sem navedel z zanimanjem poslušal, — moje misli so pa plavale domov v rojstno vas med prijatelje. To je menda opazila tudi Tonina, ter me v presledkih večkrat kaj vprašala.

— Andreo, nekako zamišljen si, — mi pravi, — gotovo Ti je dolgčas po prijateljih in prijateljicah, ki si jih doma zapustil.

— Da, Tonina, — ji odgovorim. — Toda upam, da sem našel tudi tukaj dobro prijateljico v Tvoji osebi.

Tonina je sramežljivo zarudela, se nekoliko ozrla po starih, radvedna, če poslušajo najin pogovor. Odgovorila sicer ni na moje ponudbo, iz njenega smehljaja sem pa čital željo, da si ostaneva dobra prijatelja.

Drugi dan na vse zgodaj se odločim, da si nekoliko ogledam okolico in kar največ mogoče mesta.

Sestra mi je naročila, naj si dobro zapomnim ceste, po katerih bom hodil, da bom vedel kam nazaj.

Nasa ulica se je imenovala Via Ponchiana. Nekako izven glavnega mesta, toda prav od morja in navzgor zgoraj do vrhunce hribočka, ki se razteza od sv. Jakoba pa do Servole — je bila obdana iz vseh enako zidanih hiš. Vsaka teh hiš je imela prostora za kakih dvanajst družin. Pred vsako hišo primerečen vrtec, za vsako družino posebej odmerjen. Zdelo se mi je, kot bi kdo postavil v vrsto velike "domine". Ni čuda, da se je večkrat pripetilo, da je šel sosed v sosedno hišo, ko se je vračal domov.

Po nekaj ur sprehoda po bližnjih ulicah, sem se vrnil domov. Kot bi mi bilo narejeno, mesto da bi prišel domov, sem odprl vrata ravno pri sosedovih, eno hišo previsoko. Niti potrkal nisem, temveč kar odprl duri. Namesto svojih sestrin sem stal Tonini nasproti in jo nemo gledal.

Sramežljivo sem se opravičeval, da sem se pomotil, Tonina mi je pa zatrjevala, da ni nič čudnega, da se tak slučaj večkrat

krat pripeti ter da je moje stanovanje eno hišo nižje.

— Kako se Ti kaj ugaja na okolica, — me vpraša.

— O precej prijazno je, samo tovarišije nimam. Ako hočeš iti popoldne do "sant Jakuma" greš lahko z menoj, jaz hotim tja v "butego" mi pravi.

— Ob kakem času?

— Ob dveh popoldne.

— Hvala Tonina, zelo bi me veselilo iti s Teboj v mesto. Kje naj te pa počakam?

— Tukaj gori pri prvi hiši.

— Hvala in nasvidenje.

Cesta od Via Ponchiana se vije proti sv. Jakobu nekako v polkrogu, ter je približno pol ure hođa. Poleg tega polkroga ima pa še male ovinke. Na eni strani jo obdaja nekak zid, ali kamnita ograda, na drugi strani pa tu in tam precej visoki plotovi iz desk, na katerih so plakati. Zelo primerne za mladino, ki ljubi bolj stranska nego javna pota.

— Tonina, zakaj pa naj sem Te tukaj počakal? Kaj bi ne šel priti prav k Vam na dom?

— Lahko, toda moja mama nima rada, da bi se jaz kaj več pogovarjala s kakim fantom.

— Saj jaz nimam nikakega slabega namena.

— Vem, da ne, toda moja mama pravi, da sem še premala za govoriti s fanti.

Med takimi pogovori sva počasi korakala proti sv. Jakobu v "butego".

— Tonina, ali imaš še kako sestro? — jo vprašam.

— Da, imam jo.

Pri tem je nekoliko zarudela v obraz in njen nasmehek mi je bil nganka. Se li sramuje svoje sestre? Zakaj?

— Ali je Tvoja sestra doma?

— Zopet vprašam.

— Ne.

— Jeli omožena?

— Ne.

Ker so bili odgovori kratki, sem si mislil da jo nadlegujem z mojimi vprašanji.

— Moja sestra služi v mestu, — mi sama pojasni. — Tef pride le redko kedaj domov na obisk. Tako po dvakrat v letu.

Na povratku proti Ponchianam mi je povedala, da gre petrikrat na teden v "butego" k Sant Jakumu, in ako jo hočem spremljati, da sem dobro došel. To mi je bilo zelo všeč. Prvič sem se lahko od nje učil jezika, drugič pa za kratek čas.

Ko sva dospela do Via Ponchiana, mi je svetovala, naj ostanem nekoliko v ozadju, da bi jo mama ne videla, da hodi s fantom.

— Zares lušno in pošteno dekle, vredno tovarišije in prijateljstva, — si mislim.

Ti najini skupni pohodi k sv. Jakobu so se nadaljevali, tedne in mesece.

Dasi nisva nikoli omenila, menda iz sramežljivosti, o morebitni ljubezni med nama, sva menda oba enako čutila v srcih o sreči mlade ljubezni.

Kakor pomladno solnce oživi naravo, in ji da novih moči, tako je tudi v meni nekaj pospešilo čustva in me okorajžilo, da sklenem, da se ojunam pri najinem prvem sestanku in ji razodenem čut sreče do nje.

Nekega popoldne se podam proti sv. Jakobu z namenom, da obiščem mojega tovariša v čevljarški trgovini. Ta dan ni hodila Tonina v trgovino.

Še nisem bil polovica poti, ko je zagledal prihajati iz mesta proti meni.

Kaj je neki vzrok, da mi ni danes povedala, da gre v trgovino? — si mislim. Ali mogoče slutim mojo odločitev, da ji razodenem o ljubezni do nje? Ali je mama opazila, da sva postala precej intimna prijatelja? Take misli so me mučile.

Naj bo že kar hoče. Tudi opustiti prijateljstvo sem pripravljen, ako tako zahteva Tonina in njeni stariši. Sedaj mi lahko to razoden. Med tem časom se mi približa že na kakih dvajset korakov.

Pri takih srečanjih so navadno vselej njena lica nekoliko zarudela in božastveni nasmehek je odseval na njenem obrazu kot jutrajše pomladansko solnce. A danes — danes zre nekako mirno pred se, kod bi ne opazila, sploh ne poznala. Sedaj je zrla v zidno ograjo, na levo, ter zopet obrnila pogled v plotove in cirkuške slike na njih.

— Kam neki je to dekle zamišljeno? Saj me niti ne vidi! — Je poleg mene in nikake spremembe.

V meni se pojavil nekako čudno presenečenje — jeza — skoraj me prenela biti sree. Srdi to jo pograbim za roko ter jo v polkrogu obrnem proti sebi.

— Kaj neki pa je s teboj, danes, da mi niti ne odgovoriš? — sem ji hotel reči. Toda predno sem pregovoril par besedi, sem že začutil prasko in kofuto na mojem obrazu, spremljano z vpitjem meni še ne dobro razumljivega jezika. Le take lepe "čednosti" kod "porko schiavo" mostro del —, in druge znane "napitnice" so odmevale od ozidja in plotov, kot bi tisti ljubeči pogled jutrajega solnca, temveč žarki raztogotene divje zveri, dokler se ni izgubila za ovinkom. —

V moji duši se je boril čuden nerazumljiv boj. Skoraj, da so mi tudi noge odpovedale. Sedem se na bližnji kamen. Celo si podprem z obema rokama ter premišljam, jeli je to vse resnica, ali se mi sanja. Koliko časa sem sedel ne vem, saj me je menda za hipno zapustil razum.

Vstanem ter se naslonim na zid, nato brenem v zid kod bi se hotel otresti prahu. Grem preko ceste, udarim po plotu, tudi ta jekne zamolkli glas od sebe. Sanja se mi ne, temveč sem bil gotov. Sem li znorel? V tem slučaju bi menda niti ne vedel, kje se nahajam in ne kam domov.

Na misel mi pride: Kaj pa, ako je punčara prišla ob pamet?

Pri tej misli sem postal zelo žalosten. Sree mi je močno utripalo. Nesigurnih korakov sem se podal, skoraj boječe nazaj proti domu, da potožim ta žalostni dogodljaj svoji dobri sestri.

Ko sem dospel domov, sem opazil tudi na mojem sestrinem obrazu, da se je nekaj zgodilo. Nisem pa mogel razumeti zakaj ji sili nekaj zadržani smeh v obraz. Saj to je menda nadvse žalostno, ako gre taki brhki mladenki ob pamet.

— Sestra! — ji rečem. — Stori mi uslugo.

— Rada, kaj želiš?

— Veš, — sem boječe potožil. — Veš, Tonini gre ob pamet. Pojdi zmenoj v mesto, bo deva poizvedela za kakega zanesljivega zdravnika, da ti dekle preiskal ter ji mogoče pravočasno pomagal.

— Saj ni tako hudo, — me potolaži sestra.

— Kaj že veš? — jo hitro vprašam.

— Da, Tonina in njena mati te žele videti, pojdi tja, tačas pa pripravim večerjo.

— Kako naj grem v tem slučaju tja, ko nisem nikdar prej bil pri njih?

— Je vseeno dobro, kar okorajži se in pojdi.

Zdelo se mi je, da v meni vse

(Nadaljevanje na 6. str.)

Georges Ohnet:

Zadnja Ljubezen

73.

Vedno isto. Živim iz dneva v dan, draga grofica, to je vse, kar morem delati.

Pogledala ga je smeje:

— Kaj pa sree?

— Sree se pa brani, — je odgovoril mirno.

Grofica bi bila rada izkoristila čas pred Armandovim prihodom in vprašala je: — Kaj pa globoka žalost pred tedni? Ali je že utihnila?

Baron je stisnil ustnice in odgovoril trpko:

— Moralo je biti tako.

Potem je pa takoj opazil, da je zašel predaleč in brž je napeljal pogovor drugam, rekoč:

— Ah, dobro da sem se spomnil. Suroči sem videl gospo de Jessac in prošla me je, naj vas opozorim na njo. Poje še vedno z istim uspehom, toda Pariz ji je postal pretesen. Zdaj je na turbeji po gradovih.

Grofica je spoznala, da mora biti oprezna. Zdelo se ji je, da Cravant ni prišel brez dobre premišljenega načrta. Nič dobrega za njo in za Armanda ni moglo nastati iz tega, kar je baron pripravljaj. Žal ji je postala, da mu je povedala, da je Armand doma. Vedela je, da bi se Armand ne bil pokazal, zdaj se bo pa moral. In res so se kmalu odprla vrata in vstopil je Armand.

Seget je v roko svojemu bratranecu, ki je kar ostrmel, videč ga tako izpremenjenega. Bil je suh in bled, oči je imel globoko udrt, ustnice bolešno stisnjene. Vse njegovo obličje je kazalo globoko zamišljenost.

— Kaj si bolan? — je vprašal Paul.

— Kaj še? Zdrav sem, — je odgovoril grof.

Baron je navezal pogovor tam, kjer ga je bil prekinil pred Armandovim prihodom.

— Jaz sem imel smolo, ti si pa menda zaradi tega tiplal... Pri teh besedah je Armand dvignil glavo in senca mu je legla na čelo. Paul se je delal kakor, da tega sploh opazil ni in nadaljeval je:

— Kako to, da ne vidim tu svojega dražestnega krvnika? Mislim sem, da pride gospodična Andrimontova zopet k vam, čim se znebijo moje navdčenosti. In samo zato sem vaju tudi zapustil v Deauville, da bi čim bolj skrajšal čas njene izgnanosti. Zdaj pa vidim, da se menda sploh ni vrnila.

Armand in Mina sta ostala ledeno hladno. Baron se pa zato ni zmenil in nadaljeval je:

— Zdi se mi nekoliko muhasta v svojih sko-

minah. Tu je bila sprejeta zelo toplo in njen odhod diši nekam po nevhvalečnosti, če ni tu morda kaj drugega, kar jo je napotilo od vas.

Obmolnil je v napetem pričakovanju, kaj se bo zgodilo, kakor da pričakuje potrdila svojega prepričanja o Lucii. In njegovo vprašanje je bilo zastavljeno tako, da je bilo izključeno pustiti ga brez odgovora, ne da bi pri tem trpelo dekle. Mina je to razumela in čeprav je hotela priti stvari do dna je vendar smatrala za potrebno pojasniti baronu položaj.

— Toda, dragi moj Paul, kaj je vas pa privelo na misel, da je nastal med nami in Lucio razdor? Ona je samo odpotovala od nas za nekaj časa. Kaj je na tem posebnega? Mar je odšla od nas? Vrnila se bo, o tem ste lahko prepričani in zopet jo boste videli... Rana vašega samoobjubja bo zaceljena in z pet se boste lahko pristevali med njene prijatelje.

— Zelo rad, če mi bo dana prilika. Toda to je malo verjetno, ker je oni dan dama povedala nekemu, da se ne misli več vrniti v Francijo.

— Kaj, ne misli se več vrniti v Francijo? — je vprašal Armand z izpremenjenim glasom. — To vendar ne odgovarja vašim vestem, grofica. Mina je imela na sumu Cravanta, da bi red spravi iz nje resnico z zvijačo in hoteč prepričati se o tem, ga je vprašala:

— Kje je srečal Lucie vaš prijatelj, ki je vanjo to povedal?

— V Škotskem blizu jezera Lochness, kjer je mudi pri pastirju Griffithu, očetu njene družabnice. Sami vidite, da sem točno obveščen. Mar je to za vas novost?

— Ne, grofica, meni je prav dobro znano vse, kar se tiče Lucie.

— No, potem pa morate tudi vedeti, zakaj je izginila in zakaj dela pokoro v tej pušavi. — je nadaljeval Cravant ogorčen nad hladnokrvnostjo, s katero je spremljala njegove napade. Morda jo je pa napotila tja zadušena strast. — Kdo ve? Morda pa prepovedana ljubezen?

Pri teh besedah je Armand vstal, stopil k baronu in dejal grozeče:

— Ne morem pozabiti, da je Lucie Andrimontova moja sorodnica, da je bila še nedavno pod mojo zaščito in da ne dovolim, da bi kolo tako govoril vpiče mene o nji.

(Dolje prihodnjik.)

"Naši Kraji"

VSAK bi rad šel s svojo družino na obisk v staro domovino in jim razkazal lepote svoje rojstne dežele. Seveda, ta srečna priložnost ni vsakemu dana, pač tukaj je prilika, da prinesete te lepote, ki je vaša dedščina, v vaš dom. Sleherni, ki je imel to knjigo v roki, je bil ginjen. Z radostjo in ponosom jo boste pokazali vašim sosedom.

Slike so v bakrotisku, tiskane na dober papir in samo na eni strani, v velikosti 5 x 7 1/2 inčev.

Ta krasna knjiga vsebuje 87 slik vas stane samo

NAROČITE PRI:

Narcize pod Golico
KNJIGARNI "GLAS NARODA", 216 WEST 18th ST., NEW YORK

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIDRŽI: I. M.

Gunnar je že davno opazoval Soltana. Ko pa je ravno videl, kako spreten je bil pri motorju, je dobro opazil, da razume mnogo več kot pa kolinski inženir. In že sam je mislil na to, da je treba namestiti inženirja, ki bi imel v svoji skrbi vse stroje v podjetju. Kaj, ko bi na to mesto postavil Soltana — mogoče samo za poskušnjo? Za to delo zadostuje njegov prosti čas. Prepričal se bo, ako ga je v resnici mogoče porabiti in če je v resnici tako zmožen.

Nekaj časa gleda Franka, kot bi se hotel prepričati, ako ne bi samo opravil dobrega dela, temveč bi tudi pri podjetju bil dobra moč. In misli dalje — Soltanu bi bilo mogoče pomagati do boljše službe. Zleto se mu je, da to tudi zasluži. Seveda potem bi Anita izgubila zelo dobrega šoferja. To da kolikor jo je poznal, ne bi niti trenutno premišljevala in bi mu takoj dala priliko za boljše službo. Kot se mu je zdelo, se je Anita zanj zelo zanimala.

Gunnar se zopet obrne k Franku.

"Za vas bi že imel dovolj dela, kajti zdi se mi, da ste zelo zmožni. O tem sem se ravno kar prepričal. Ob prvi priložnosti bom o tem govoril z baronico Seebachovo, do katere moremo razpolagati z vašim časom. Drugi šoferji morajo ob prostem času tudi voziti naše tovorne avtomobile."

"Tudi za to sem jaz takoj pripravljen, gospod ravnatelj." Gunnar se nasmeje.

"Mogoče vem za kako delo za vas, ki bi vam bilo primereno. Skušajte kaj delati v strojni. Tam je za takega kot ste vi, vedno dovolj dela."

Soltanove oči zažare.

"Ali smem to? Za mene bo to zelo zanimivo."

"To sem si mislil. Dal bom naročilo, da smete brez vsake ovire iti vsak čas v strojnico in iz strojnice in da se morajo vselej obrniti na vas, kadar kaj ne bi bilo v redu. Pri tem pa morete tudi delavce nekoliko nadzirati. Vas smatram za popolnoma zanesljivega. To pogodbo bova sedaj sklenila samo začasno. In potem bova videla, kako bo. Prav rad bi vam pomagal, da pridete kaj naprej."

"Zelo sem vam hvaležen, gospod ravnatelj."

Gunnar mu naglo ponudi roko in trdno stisne njegovo roko.

"Zelo se zanimam za vas Soltan — in kot šofer niste na pravem mestu. Mogoče bomo mesto vas dobili drugega, toda za sedaj to ostane med nama. Baronici Seebachovi nočem še vzeti dobrega šoferja in moram z njo o tem še najprej govoriti."

"Kamorkoli me boste postavili, verjemite mi, gospod ravnatelj, da bom moč na svojem mestu."

"To vem. Sedaj pa vas moram odsloviti, ker imam še mnogo dela. Tukaj imate izkaznico, da morete iti v strojnico in bomo se sam govoril s poslovođjo."

Naglo napiše nekaj vrstic in jih izroči Franku Soltanu.

Soltan se prikloni, nato pa gre še enkrat v strojnico in z večimi očmi opazuje motorje. Nato pa zopet misli na sode, katerim je treba podložiti nove legnarje. Kako jih bo mogoče postaviti, ne da bi se vino pretreslo?

Bilo je naslednjega dopoldneva malo pred kosilom. Gunnar pride iz pisarne in hoče se iti na kratek izprehod po parku, ker je imel še četrte ure časa. Zatopljen v globoke misli gre po dobro oskrbovani poti. Zopet premišljuje, kaj naj bi naredil glede zapuščine. Njegova sumnja, da sta Kurt in njegova mati dobro vedela, kako je oporoka izginila, se vedno bolj zgošča. Odkar je zaslišal šoferja Kreinerja, je vedno opazoval in dognal, da sta ali baron Kurt Fuchs ali pa njegova mati vsak dan pregledala pošto in jo razdeljevala. France pa mu je tudi povedal, da je bilo izdano povelje, da mora vsakega tujca, ki bi se prijavil za obisk, naznaniti baronici Seebachovi ali pa baronu Fuchs.

O tem se je razgovarjal tudi z Anito, kar je izvedel od Kreinerja in tudi Anita je bila popolnoma prepričana, da sta njena mameha in njen polbrat skrbela za to, da je oporoka izginila.

Gunnar ji pravi:

"Zdi se mi, da je Kurt rumeni ovitek ali pa njegovo vsebino popolnoma ali pa deloma izgubil. Ako je to res, potem bi jima bilo prav lahko dokazati."

"Toda kako?" ga vpraša Anita.

"Popolnoma preprosto. Na Lindeck je treba poslati samo pismo z malo tajinstveno vsebino, ki bi se fikalna oporoke, ali pa bi govorila samo o izgubljenih papirjih. Prosim bi bilo samo treba za pošto ležati odgovor in obljubiti nagrado. Stavim, to pismo bi Kurt ali pa njegova mati odprla, četudi pismo ne bi bilo naslovljeno na nju. In odgovor tudi ne bi izostal."

Anita ga pogleda.

"Ali bi vam bo to dalo v roke dovolj povoda, da bi mogli postopati dalje?"

"Na vsak način, ako se ne bi bal javnosti. Toda to bom naredil iz spoštovanja do svojega očeta. Toda — na ta način morem saj dobiti gotovost, ako je naša sumnja utemeljena, in — ako sta oporoke in pismo uničena. Ako sta, na to pismo ne bo odgovorjeno. Seveda je treba pisati s pisalnim strojem."

"Potem pa napravite, Gunnar, samo napravite."

"Bom se premislil, Anita. Mogoče se bom res poslužil te zvijače, da se prepričam."

Do sedaj tega še ni storil in še sedaj, ko hodi po parku, razmišlja o tem, kako naj bi bilo treba sestaviti tako pismo.

Naenkrat pa ga nekaj prebudi iz tega premišljevanja. Zasliši glasno otroško kričanje in nato gorki, mehki ženski glas. Ta glas je že poznal. Še vedno zveni tako sveže in jasno, da se mu je že davno priliznil do srea. To je bil glas Herme Helove in zato ve, da je z otrokoma v parku. Nehote prične hoditi bolj tiho in gre v smeri proti glasu. In takoj nato zagleda skozi grmovje na sončnem prostoru gospico Hermo stati na okrogli kamniti mizi, otroka pa sta prinašala kamenčke.

"Tako sedaj je dovolj, sedaj pridita sem; kamne bomo razpostavili po vrsti."

Tako pravi Herma in Gunnar more natančno videti njen krasni, veseli obraz. Tedaj tudi zagleda otroške glave pri mizi. Z velikim zanimanjem gleda, kako razpostavlja kamne v skupine in jih zopet razgrinja.

(Dalec neoddaljeno)

Iz slovenskih naselbin

PRILJETEN VEČER
V CICERO, ILL.

Ravno sedaj imamo največ prilike, da si ogledamo kako se po svetu godi. Vse se vrtili zemlja in ljudstvo na nji. Na vprašanje, ako srečamo prijatelja ali znanca, kako se ima, dobimo odgovor: Slabo. Ni dela nikoder. Taki odmevi se slišijo od povsod, kamorkoli greš.

Ako človek dela, kritizira zaradi pičle plače, in če ne dela, zopet kritizira. Naj ima, ali nima, vsakdo tarna, gotovo nam je to prirojeno.

Vendar so pa še ponekod vsele in zlate ure, po največ med staršimi ljudmi. Med mladino tako nikakšne iskre ni.

Te dni mi je prišla novica na uho, da so priredili surprise party pri Mr. in Mrs. Pušnikovi v Cicero, Ill. Mr. Agnes Pire ob 70-letnici njenega vselega življenja. Navzoči so ji izročili šopek srebrnih rož v.

DRUŽINO JE IZTREBIL

V Varšavi so odkrili grozovito tragedijo, katero je povzročil ofiserski sluga Janovski v družini generala Kozičkega pri Sklerniewicah.

General Kozički je odšel 4. marca na službeno potovanje in se je vrnil domov šele v nedeljo zvečer. Čudno se mu je zdelo, da mu na zvonjenje in trkanje ne pride nihče odpret. Vrata so bila zabarikadirana, okna zaprta.

General ni videl nikjer znaka živih ljudi, zato je šel po ključavničarja, da je z vitrihom odprl vhod v vilo. Tam se je obema nudil grozovit prizor. Generalova žena in njena sobarica sta ležali v mlaki krvi na tleh. V otroški sobi je bilo na postelji truplo generalove petletne hčerke, zraven nje je ležala umorjena vzgojiteljica.

Družino je pomoril generalov sluga. Zločin se je moral izvršiti že v petek, kajti takrat je Janovski izginil z različnimi predmeti, ki manjkajo v vili Janowskega policija še išče. Prijeli so pa njegovo ljubico, ki mu je najbrže pomagala pri moritvi.

Imeli so vesele urice do ranega jutra. Predno so se zjutraj razšli, so še zapeli: "Škrjanček nam poje." Vsi prijatelji in znanci želimo Mrs.

Agnes Pire, da bi ji škrjančki peli še mnogo let v veselju in zdravju.

Kakršer že zgoraj omenjeno, se starejši ljudje večkrat in bolj veselo zabavajo kot mladina. Posebno če je Mrs. Agnes Pire poleg, ni zabave ne konca ne kraja. Ona človeka spravi iz obupa v veselje.

Sedaj pa nekoliko pomislimo na našo mladino, kako more biti vesela, ko nima take prilike kot smo jo imeli nekdanj, stari naseljenci: dela dosti, denarja po vseh žepih, kemorkoli te je zaneslo, samo veselje.

Kaj pa ima mladina današnji dan, ko se ozira po zaprtih tovarnah? Mladenci iz višjih sloj atva na okoli, kje bi se dalo kaj zaslužiti. Ni, nič nikjer, tako se godi v tej blaženi deželi.

Da ne pozabim omeniti naših umrlih prijateljev, ki so se tudi nekdanj s nami veselili. Zadnji mesec so nas sledeči zapustili, kot je bilo že poročano v listih: Fr. Hudale, Fr. Kitz, Chicago, Mrs. Gertrude Volkar, Chicago in Mrs. M. Rotar, Chicago. Teh ni več med nami. Človek oride in zopet gre.

Bliza se spet čas veselja. Vsi se veselimo Velike noči ter imamo še samo par tednov in zato voščim vsem naročnikom Glasa Naroda vesele velikonočne praznike.

J. F., naročnik in zastopnik.

DVOJKA

Nadaljevanje s 5. strani.

gori, kljub temu, da sem čutil mrzlo pot na obrazu. Pa naj že bode. — Vsega ne more biti konec si mislim in odidem.

Dasi smo si bili sosedje, se mi je zdelo pot neskončno dolga. V moji glavi so se vrtele stotere misli. Saj me še zapro, kljub temu, da nimajo povoda. Ali me prav pošteno okarajo? Ali bogsigavedi kaj. Pripravljen sem bil tudi na najhujše.

Ko pridem do sosedovega stanovanja, narahlo in boječe potrkam na vežna vrata. Vse je bilo nekako tiho. Že sem mislil v drugo potrkati, ko se počasi začno odpirati vežna vrata. Ze sem v duhu videl Tonino, kako se bori za življenje in smrt. V

Poseben izlet pod osebnim vodstvom v Jugoslavijo na najnovejšem parniku sveta

QUEEN MARY

6. Aprila . . . 11. Maja

Prilika, da se pridružite velikemu številu vaših rojakov, potujočih to leto v domovino, vam bo napravila potovanje veselo in nepozabno.

Dosti zabave na parniku. Razkošne kabine, izborna kuhinja, brezplačno vino v tretjem razredu, uljudn a postrežba

Za pojasnila vprašajte

LEO ZAKRAJSEK

GENERAL TRAVEL SERVICE

302 E. 72nd St., New York, N. Y.

CUNARD WHITE STAR

meni je vse otrpelo. Tema se mi je delala pred očmi. Z rutico si obrišem potno čelo, in hočem vstopiti.

K-a-a-a-j! Ali se mi meša? Ali prav vidim?

Pred menoj stojita dve Tonini — za las enaki.

Z rutico si zakrijem oči. V glavi se mi je zavrtelo. Skoraj, da sem izgrešil predvežne stopnice. Dasi sem čul glasove za seboj: — Andreo, pojdi sem, pojdi k nam! — Andreo viene indietro! — sem odšel negotovih, toda urnih korakov nazaj domov, se z obrazom nevdoljelegel na divan in držal za glavo z obema rokama kot bi ne hotel slišati glasov klicajočih me tako očarljivo — pojdi nazaj.

Moja sestra še sedaj ni bila zadovoljna.

— No, ali si bil pri sosedovih? — me vpraša.

— Da, Francesca, — ji rečem. — Prosim Te. Pošlij po zdravnika. Toda ne za Tonino, temveč čutim, da ga jaz potrebujem. Rotim se in Ti prisegam, da sem videl dve Tonini mesto ene.

Šele sedaj zmaga sestro smela. Poleg nje so bile tudi dve njeni prijateljci. Vse tri so se počele neusmiljeno smeјati.

Meni je pa šumelo po glavi, da so tudi te tri izgubile prisotnost duha.

— Da, da, pravi naposled moja sestra. — Tonina ima sestro-dvojko, ki ji je na las podobna. To si na Ponchiani srečal in seveda nisi vedel o nji, ter je nisi poznal kot tudi ona ne Tebe . . .

In smeh je trajal še dolgo, dolgo . . .

JUGOSLAVIJA
po gladki rutici
JUŽNI PROGI
"Solčni strani Atlantika"
NAJHITREJŠA DIREKTA SLUŽBA

To so sijajne "Solčne Plovbe", vsebujejo vse posebne izborne prednosti Južne Progi z neokostinjenimi prostori in službo svetovnoslovenskih italijanskih ladij. Gibanje na prostem ali počitek na solčnih krovih, vas počivi in vam da udobnost, da uživate vse veselje prekooceanske vožnje. Prostori turistnega in tretjega razreda na vseh parnikih vam nudijo velike moderne kabine, veličastne obednice, razkošne javne prostore, ne nadkritivo hrano in neprekosljivo službo.

VULCANIA SATURNIA

Naravnost v Jugoslavijo:

9. aprila; 7. maja; 21. maja;

25. junija; 9. julija

REX C.D.SAVOIA ROMA

Preko Genova: 2. apr.; 16. apr.

22. aprila; 30. aprila; 14. maja

Za pojasnila vprašajte pooblaščenega agenta ali pri Italian Line, 624 5th Ave., N.Y.C.

ITALIAN LINE

VSE PARNIKE
in
LINIJE
ki so
važne za
Slovence
zastopa:
SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

26. marca:
Rex v Genoa
Ile de France v Havre

30. marca:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

1. aprila:
Bremen v Bremen

2. aprila:
Conte di Savoia v Genoa

6. aprila:
Queen Mary v Cherbourg
Paris v Havre

9. aprila:
Saturnia v Trst

14. aprila:
Europa v Bremen

16. aprila:
Rex v Genoa

20. aprila:
Lafayette v Havre
Aquitania v Cherbourg

22. aprila:
Bremen v Bremen
Roma v Genoa

27. aprila:
Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre

30. aprila:
Paris v Havre
Conte di Savoia v Genoa

2. maja:
Europa v Bremen

4. maja:
Normandie v Havre
New York v Hamburg

6. maja:
Vulcania v Trst

10. maja:
Bremen v Bremen

11. maja:
Queen Mary v Cherbourg
Hansa v Hamburg

12. maja:
Champlain v Havre

14. maja:
Rex v Genoa

18. maja:
Normandie v Havre
Europa v Bremen

21. maja:
Saturnia v Trst

25. maja:
Queen Mary v Cherbourg

27. maja:
Lafayette v Havre
Bremen v Bremen

28. maja:
Conte di Savoia v Genoa

1. junija:
New York v Hamburg
Aquitania v Cherbourg

3. junija:
Normandie v Havre

4. junija:
Europa v Bremen

7. junija:
Roma v Genoa

8. junija:
Ile de France v Havre

11. junija:
Queen Mary v Cherbourg
Hansa v Hamburg

18. junija:
Rex v Genoa
Columbus v Bremen
Champlain v Havre

15. junija:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

18. junija:
Conte di Savoia v Genoa
Aquitania v Cherbourg

21. junija:
Lafayette v Havre
Europa v Bremen

22. junija:
Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre

25. junija:
Vulcania v Trst

29. junija:
New York v Hamburg
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.70	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 19.05	Lir 300
\$ 10.00	Din. 400	\$ 25.40	Lir 400
\$ 12.50	Din. 500	\$ 31.75	Lir 500
\$ 15.00	Din. 600	\$ 38.10	Lir 600
\$ 17.50	Din. 700	\$ 44.45	Lir 700
\$ 20.00	Din. 800	\$ 50.80	Lir 800
\$ 22.50	Din. 900	\$ 57.15	Lir 900
\$ 25.00	Din. 1000	\$ 63.50	Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO, SO NAVEDBENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLU

Se izplačilo velja znesek kot zgoraj aneodeno, bodisi v dinarjih ali v lirah dovoljujejo se boljše pozole.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.00	morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.00		\$ 10.50
\$ 15.00		\$ 15.25
\$ 20.00		\$ 20.00
\$ 25.00		\$ 24.75
\$ 30.00		\$ 29.50
\$ 35.00		\$ 34.25
\$ 40.00		\$ 39.00
\$ 45.00		\$ 43.75
\$ 50.00		\$ 48.50

Prejemnik doli v starem kraju izplačilo v dolarjih

GLAVNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO SI

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"
410 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potreben, da je poučen v vseh stvareh. Vredno našo dolgotrajno službo vam zamerimo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne predstavitelje, da je potovanje uspešno in hitro. Četo se za vse obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi predstavljamo vam, bodisi prednje za povratna dovoljenja, bodisi viza, viza in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v vsaki državi, in kar je glavno, za najmanjši strošek.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratna dovoljenja. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Prišlo torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljam vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street

New York, N. Y.